

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztálozás

Ta

708

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A Szépművészeti Múzeum
kincseket érő szobrai*

Forrás:

Pesti Napló

Bp.
(Hely)

1921. 10. 29
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomat. XX. cc. 23. sz.

A Szépművészeti Múzeum kincseket érő szobrai

Megnyilt a múzeum szobrászati osztálya

(Saját tudósítónktól.) Más időkben, amikor nem korlátozta a papírinség a lapok terjedelmét, s a megmaradt néhány kolumnát nem árasztották el a kül- és belpolitikai helyzet zavaros, kusza hírei, hosszú hasábokon számoltak volna be a lapok képzőművészeti életünk évek óta egyik legnevezetesebb eseményéről: a Szépművészeti Múzeum szoborgyűjteményének megnyitásáról. Egy megcsonkított, lefegyverzett ország tengődő életében kétszeres jelentősége van az ilyen kultüreseménynek, mert a nemzet életképességéről tesz tanúságot s az alkotó munka megindulását mutatja. A Szépművészeti Múzeum egyébként mindig ama csekélyszámú intézményeink sorába tartozott, amelyek a politikai élet hullámverésében sem tévesztették szem elől hivatásukat. A Szépművészeti Múzeum az utóbbi esztendőik súlyos válságaiban, nehéz viharaiban is példásan és eredményesen teljesítette szép feladatát s ezért elsősorban az intézmény kiünő és tudós igazgatóját, Petrovics Elekkel illeti elismerés, akinek nagy szaktudása, szervezőképessége és példás buzgalma tette csak lehetővé, hogy a mai nehéz viszonyok között ez a

pompás gyűjtemény kiegészülhetett.

A nagyértékű kollektió jórészt most láthatja először a közönség. A kollektió magvát két régebbi gyűjtemény alkotja: az egyik, a Pulszky-féle, amelynek jórésze az olasz renaissance szobrászatát mutatja be, a másik a Ferenczy István-féle gyűjtemény, amelyet a háboru elején vásárolt meg a múzeum. Ez a renaissance kis bronzplasztikájának ritka becses kollektiója. A két kollektió harmónikus egészíti ki egymást, viszont e kettőt újabb vásárlásokból származó szobrok, plakettek teszik teljessé, úgy hogy a gyűjtemény most pontos és tiszta képet ad szakértőnek és laikusnak egyaránt a közép- és újabbkori szobrászat fejlődéséről, századok változása során, a különböző országokban.

Meller Simon osztályigazgató könnyen átekinthető, logikus csoportosításban rendezte el a művészi anyagot, amelynél szebbet csak a nyugati kultúrállamok gazdag múzeumaiban találunk. Az első terem kincsei közül első helyen Leonardo da Vinci „Lovaását“ kell említeni, amelynek felfedezése annak idején szenzációja volt a művészvilágnak. Úvegszekrényben őrzik most a kis szobrocskát, amelynek megkapó lendülete, ereje a Sforza-kolosszus mesterét mutatja. Körülte csoportosul a többi kincset érő szobor, kis bronzok, agyag- és faszobrok dus változatban. Itt látjuk Andrea del Verrocchio egy hájos delfines puttoját és egy teracotta-csoportját. Egy hollókkal ékített márvány-

medence-töredék Máttyás király budai palotájának egykori pompájáról mesél. Fölötte egy csodálatosan finom, bár nem egész egységes stílusú márványdombormű — Giovanni Francesco Rustici műve — Szent György harcát ábrázolja a sárkánnyal.

A második teremben a régi magyar szobrászat több érdekes és értékes darabját mutatja be a múzeum. Egy XV. századbeli Szt. Katalin-szobor — színes fafaragás —; a jaáki templom két oszlopfeje, egy XVI. századbeli Madonna és egy XIII. századbeli Krisztus-képmás, a lebontott vasmezei szentkirályi templom tympanonja válnak ki ezek közül. Egy remek, régi flamand alabástrom-Madonna, egy még régiebb, 1400-ból való milanoi alabástrom-Madonna és egy 1430-ból származó, mészkőből készült középrajnavideki Mária-szobor kell majd feltűnést ebben a csarnokban.

Mint e néhány adathól is kitűnik, a gyűjtemény valóban imponáns és megfelel annak a szép programnak, amelyet Petrovics Elek maga elé tűzött: megalapozza egy szerencsésebb jövő számára a múzeum szobrászati osztályának egyetemes irányban való kiépítését, nevelő hatása lesz a közönségre és kétségkívül lendítő hatással lesz a magyar szobrászokra is, akiknek fiatalabb generációja az áldatlan viszonyok következtében talán csak most juthat hozzá elsősorban a szobrászművészet örök forrásának közvetlen megismeréséhez.

(K-i.)